

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 26ης Ιανουαρίου 2006 *

Στην υπόθεση C-2/05,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Arbeidshof te Brussel (Βέλγιο) με απόφαση της 23ης Δεκεμβρίου 2004, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 5 Ιανουαρίου 2005, στο πλαίσιο της δίκης

Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

κατά

Herbosch Kiere NV,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους N. Colneric (εισηγήτρια), προεδρεύουσα του τετάρτου τμήματος, J. N. Cunha Rodrigues και K. Lenaerts, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, εκπροσωπούμενος από τον P. Derveaux, advocaat,
- η Herbosch Kiere NV, εκπροσωπούμενη από τον B. Mergits, advocaat,
- η Ιρλανδία, εκπροσωπούμενη από τον D. O'Hagan,
- η Σλοβενική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την M. Remic,
- η Σουηδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την K. Norman,
- η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από τον M. Bethell, επικουρούμενο από τον T. Ward, barrister,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους P. van Nuffel και D. Martin,

κατόπιν της απόφασης που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης αφορά την ερμηνεία του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, καθώς και του άρθρου 11, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού 1408/71, όπως έχουν μετά την τροποποίηση και ενημέρωσή τους από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2001/83 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1983 (ΕΕ L 230, σ. 6), και όπως τροποποιήθηκαν από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2195/91 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 1991 (ΕΕ L 206, σ. 2, στο εξής: κανονισμός 1408/71 και κανονισμός 574/72, αντίστοιχα).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ του Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (εθνικού οργανισμού κοινωνικής ασφάλισης, στο εξής: Rijksdienst) και της βελγικής εταιρίας Herbosch Kiere NV (στο εξής: Herbosch Kiere) με αντικείμενο την επιστροφή ασφαλιστικών εισφορών που κατέβαλε η δεύτερη για αποσπασμένους Ιρλανδούς μισθωτούς.

Το νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική νομοθεσία

Ο κανονισμός 1408/71

- 3 Ο τίτλος II του κανονισμού 1408/71, που περιλαμβάνει τα άρθρα 13 έως 17α, περιέχει κανόνες σχετικούς με τον προσδιορισμό της εφαρμοστέας επί θεμάτων κοινωνικής ασφάλισης νομοθεσίας.
- 4 Το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού ορίζει τα εξής:

«Με την επιφύλαξη των άρθρων 14 έως 17:

- α) το πρόσωπο που ασκεί μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος κράτους μέλους υπόκειται στη νομοθεσία του κράτους αυτού, ακόμη και αν κατοικεί στο έδαφος άλλου κράτους μέλους ή αν η επιχείρηση ή ο εργοδότης που το απασχολεί έχει την έδρα της ή την κατοικία του στο έδαφος άλλου κράτους μέλους·

[...]

5 Το άρθρο 14 του ίδιου κανονισμού προβλέπει:

«Ο κανών του άρθρου 13, παράγραφος 2, περίπτωση α΄, ισχύει με την επιφύλαξη των εξής εξαιρέσεων και ειδικών περιπτώσεων:

- 1) α) το πρόσωπο που ασκεί μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος ενός κράτους μέλους σε επιχείρηση, στην οποία κανονικά υπάγεται και η οποία τον αποσπά στο έδαφος άλλου κράτους μέλους προς εκτέλεση εργασίας για λογαριασμό της, εξακολουθεί να υπόκειται στη νομοθεσία του πρώτου κράτους, υπό τον όρο ότι η προβλεπόμενη διάρκεια της εργασίας αυτής δεν υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες και ότι δεν αποστέλλεται σε αντικατάσταση άλλου προσώπου, του οποίου έληξε η περίοδος αποσπάσεως:

[...]»

Η απόφαση 128 της διοικητικής επιτροπής για την κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων

- 6 Δυνάμει του άρθρου 81, στοιχείο α΄, του κανονισμού 1408/71, η διοικητική επιτροπή για την κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων (στο εξής: διοικητική επιτροπή), που έχει συσταθεί σύμφωνα με τον τίτλο IV του εν λόγω κανονισμού και είναι επιφορτισμένη με τον χειρισμό όλων των διοικητικών θεμάτων ή θεμάτων ερμηνείας που προκύπτουν από τις διατάξεις του κανονισμού, έλαβε, για τον σκοπό αυτό, την απόφαση 128, της 17ης Οκτωβρίου 1985, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 14, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, και 14β, παράγραφος 1, του κανονισμού 1408/71 (ΕΕ 1986, C 141, σ. 6), που ίσχυε κατά τον χρόνο των

πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης. Η απόφαση αυτή αντικαταστάθηκε με την απόφαση 162, της 31ης Μαΐου 1996 (ΕΕ L 241, σ. 28), η οποία άρχισε να ισχύει σε χρόνο μεταγενέστερο των πραγματικών περιστατικών και αντικαταστάθηκε επίσης με την απόφαση 181, της 13ης Δεκεμβρίου 2000 (ΕΕ 2001, L 329, σ. 73).

- 7 Σύμφωνα με το σημείο 1 της αποφάσεως 128, οι διατάξεις του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71 εφαρμόζονται επίσης σε «εργαζόμενο που υπόκειται στη νομοθεσία κράτους μέλους, ο οποίος προσλαμβάνεται σε αυτό το κράτος μέλος, στο οποίο η επιχείρηση έχει την έδρα της ή εγκατάσταση της, με σκοπό να αποσπαστεί είτε στο έδαφος άλλου κράτους μέλους [...] με τον όρο [...]:
- α) ότι εξακολουθεί να υπάρχει οργανικός δεσμός μεταξύ της επιχείρησης αυτής και του εργαζόμενου κατά την περίοδο της απόσπασής του
- β) ότι η επιχείρηση αυτή ασκεί κανονικά τη δραστηριότητά της στο έδαφος του πρώτου κράτους μέλους, δηλαδή στην περίπτωση επιχείρησης η δραστηριότητα της οποίας συνίσταται να θέτει προσωρινώς προσωπικό στη διάθεση άλλων επιχειρήσεων, και ότι αυτή θέτει συνήθως προσωπικό στη διάθεση χρηστών που είναι εγκαταστημένοι στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους με σκοπό να απασχοληθεί σ' αυτό το έδαφος.»

Ο κανονισμός 574/72

- 8 Το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 574/72, το οποίο αποτελεί μέρος του τίτλου ΙΙΙ του κανονισμού αυτού «Εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού περί προσδιορισμού της εφαρμοστέας νομοθεσίας» ορίζει τα εξής:

«Ο φορέας που ορίζεται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους, η νομοθεσία του οποίου παραμένει εφαρμοστέα, χορηγεί πιστοποιητικό που βεβαιώνει ότι ο μισθωτός εξακολουθεί να υπάγεται στη νομοθεσία αυτή και προσδιορίζει μέχρι ποιας ημερομηνίας:

α) κατόπιν αιτήσεως του μισθωτού ή του εργοδότη του, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 14, παράγραφος 1 [...], του κανονισμού.

[...]

Το μνημονευόμενο στην προπαρατεθείσα διάταξη πιστοποιητικό είναι γνωστό με την ονομασία «πιστοποιητικό αποσπάσεως» ή «πιστοποιητικό E 101».

Η βελγική νομοθεσία

- 9 Το άρθρο 31, παράγραφος 1, του νόμου της 24ης Ιουλίου 1987 για την εποχική εργασία, την προσωρινή απασχόληση και τη διάθεση εργαζομένων (*Moniteur belge* της 20ής Αυγούστου 1987, σ. 12405) ορίζει τα εξής:

«Η από φυσικά ή νομικά πρόσωπα διάθεση εργαζομένων που έχουν προσλάβει σε τρίτους οι οποίοι τους απασχολούν και ασκούν επ' αυτών σε οποιονδήποτε βαθμό εξουσίες που ανήκουν κανονικά στον εργοδότη απαγορεύεται εφόσον δεν πραγματοποιείται βάσει των κανόνων των κεφαλαίων I και II, με εξαίρεση ορισμένες οργανώσεις μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που έχουν προσδιοριστεί με βασιλικό διάταγμα κατόπιν εισηγήσεως του Υπουργικού Συμβουλίου».

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 10 Κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ Απριλίου 1991 και Σεπτεμβρίου 1991, η Herbosch-Kiere επιφορτίστηκε με την εκτέλεση εργασιών τοποθέτησεως ξυλοτύπου και σκυροδέματος, καθώς και ράβδων οπλισμού σκυροδέματος σε δύο ναυπηγεία του Βελγίου. Για την εκτέλεση των εργασιών αυτών, η ως άνω εταιρία προσέφυγε στις υπηρεσίες της ιρλανδικής επιχειρήσεως ICDS Constructors Ltd (στο εξής: ICDS Constructors). Συνήφθησαν δύο συμβάσεις υπεργολαβίας για τα εν λόγω ναυπηγεία.
- 11 Η Herbosch Kiere επαλήθευσε, μεταξύ άλλων, ότι οι μισθωτοί που απασχολούσε η ICDS Constructors στο Βέλγιο διέθεταν έγκυρο πιστοποιητικό αποσπάσεως, χορηγηθέν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11 του κανονισμού 574/72 από τις αρμόδιες ιρλανδικές αρχές, και ότι οι οφειλόμενες ασφαλιστικές εισφορές για τους μισθωτούς αυτούς είχαν καταβληθεί στην Ιρλανδία. Κατά το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, όλοι σχεδόν οι εν λόγω εργαζόμενοι διέθεταν πιστοποιητικό E 101.
- 12 Στις 12 Οκτωβρίου 1992, η επιθεώρηση κοινωνικής ασφαλίσεως του βελγικού υπουργείου απασχολήσεως και εργασίας κατάρτισε έκθεση με την οποία διαπιστώθηκε ότι η Herbosch Kiere χρησιμοποιούσε για τις δραστηριότητές της τους Ιρλανδούς εργαζομένους που της είχε διαθέσει η ICDS Constructors και ότι, επομένως, ο πραγματικός εργοδότης των εργαζομένων αυτών δεν ήταν η τελευταία αυτή εταιρία, αλλά η Herbosch-Kiere.
- 13 Αφού έλαβε υπόψη του τα συμπεράσματα της ως άνω εκθέσεως, ο Rijksdienst έκρινε ότι η Herbosch Kiere ασκούσε επί των εργαζομένων αυτών μέρος της εξουσίας που ανήκει στον εργοδότη, οπότε έπρεπε να θεωρηθεί ότι συνδέονται με την Herbosch Kiere με σύμβαση εργασίας. Ως εκ τούτου, ο Rijksdienst απαίτησε από την Herbosch Kiere να καταβάλει τις οφειλόμενες σύμφωνα με το βελγικό σύστημα ασφαλιστικές εισφορές.

- 14 Η Herbosch Kiere κατέβαλε με επιφύλαξη το ποσό των εισφορών που απαίτησε το Rijkdienst, ήτοι 3 647 567 βελγικά φράγκα (BEF, ήτοι 90 420,82 ευρώ), και ζήτησε την απόδοσή του με αγωγή που άσκησε ενώπιον του Arbeidsrechtbank te Brussel (πρωτοβάθμιο δικαστήριο εργατικών διαφορών των Βρυξελλών), το οποίο δέχθηκε το αίτημά της αυτό κατά το μεγαλύτερο μέρος.
- 15 Το Arbeidshof te Brussel (δευτεροβάθμιο δικαστήριο εργατικών διαφορών των Βρυξελλών), το οποίο επιλήφθηκε της υποθέσεως σε δεύτερο βαθμό, κατόπιν εφέσεως του Rijkdienst, εκφράζει αμφιβολίες όσον αφορά την ερμηνεία που πρέπει να δοθεί στις σχετικές διατάξεις του κανονισμού 1408/71. Υπό το πρίσμα των αποφάσεων της 10ης Φεβρουαρίου 2000, C-202/97, FTS (Συλλογή 2000, σ. I-883), και της 30ής Μαρτίου 2000, C-178/97, Banks κ.λπ. (Συλλογή 2000, σ. I-2005), το αιτούν δικαστήριο διερωτάται επί του ισχύος που πρέπει να αναγνωρίζεται, από νομικής απόψεως, στο πιστοποιητικό E 101, από τον αρμόδιο φορέα και τα εθνικά δικαστήρια του κράτους μέλους υποδοχής των εν λόγω εργαζομένων. Λαμβανομένων υπόψη των παρατηρήσεων που υπέβαλε ο Rijkdienst ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σύμφωνα με τις οποίες το πιστοποιητικό αυτό αποδίδει μόνον τη στατική κατάσταση που υφίσταται ή θα έπρεπε να υφίσταται κατά το χρονικό σημείο της αποσπάσεως, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται επί των συνθηκών υπό τις οποίες είναι δυνατό να διαπιστωθεί η διατήρηση, κατά την περίοδο της αποσπάσεως, ενός οργανικού δεσμού μεταξύ ενός εργαζομένου και της επιχείρησής του από την οποία αποσπάστηκε.
- 16 Υπό τις συνθήκες αυτές το Arbeidshof te Brussel αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Επιτρέπεται σε δικαστήριο του κράτους μέλους υποδοχής να εξετάσει και/ή να κρίνει αν υφίσταται ο οργανικός δεσμός μεταξύ της αποστέλλουσας επιχείρησής και του αποσπώμενου μισθωτού, λαμβανομένου υπόψη ότι κατά την έννοια της φράσεως “επιχείρησής στην οποία κανονικά υπάγεται” του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο α’, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 απαιτείται (σύμφωνα με την απόφαση 128) να εξακολουθεί να υφίσταται οργανικός σύνδεσμος κατά τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος της αποσπάσεως;

- 2) Επιτρέπεται σε δικαστήριο άλλου κράτους μέλους από αυτό που χορήγησε το ως άνω πιστοποιητικό (το έντυπο E 101) να αγνοήσει το πιστοποιητικό αυτό ή/και να το κηρύξει άκυρο, όταν από τα πραγματικά περιστατικά που υποβάλλονται στην κρίση του διαπιστώνεται ότι δεν υπήρχε, κατά τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος της αποσπάσεως, ο οργανικός δεσμός μεταξύ του αποσπασθέντος μισθωτού και της επιχειρήσεως από την οποία αυτός αποσπάστηκε;

- 3) Δεσμεύεται ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους αποστολής από την απόφαση του δικαστηρίου του κράτους μέλους υποδοχής, το οποίο, υπό τις προεκτεθείσες περιστάσεις, αγνοεί ή/και κηρύσσει άκυρο το μνημονευθέν πιστοποιητικό (το έντυπο E 101);»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

- 17 Τα υποβληθέντα ερωτήματα αφορούν αποκλειστικά την ερμηνεία των άρθρων 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71 και 11, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 574/72. Δεν υπάρχει, επομένως, λόγος να ληφθεί υπόψη η οδηγία 96/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών (EE L 18, σ. 1), στη δέκατη ένατη αιτιολογική σκέψη της οποίας αναφέρεται ότι «με την επιφύλαξη άλλων κοινοτικών διατάξεων, η [...] οδηγία [αυτή] δεν συνεπάγεται την υποχρέωση προς νόμιμη αναγνώριση της ύπαρξης επιχειρήσεων προσωρινής απασχόλησης, ούτε θίγει την εφαρμογή, από τα κράτη μέλη, της νομοθεσίας τους που αφορά τη θέση σε διάθεση εργαζομένων και επιχειρήσεων προσωρινής απασχόλησης σε επιχειρήσεις μη εγκατεστημένες στο έδαφός τους, οι οποίες ωστόσο ασκούν εκεί δραστηριότητες στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών».

Επί του πρώτου και του δεύτερου ερωτήματος

- 18 Με το πρώτο και το δεύτερο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν εάν και κατά πόσον ένα πιστοποιητικό E 101, το οποίο έχει εκδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 574/72, δεσμεύει την εσωτερική έννομη τάξη του κράτους μέλους υποδοχής όσον αφορά την ύπαρξη, κατά την περίοδο αποσπάσεως, του οργανικού δεσμού μεταξύ της επιχειρήσεως από την οποία αποσπάστηκε ο εργαζόμενος και του εργαζομένου αυτού.
- 19 Συναφώς, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η οποία περιλήφθηκε στην απόφαση 128 της διοικητικής επιτροπής, η διατήρηση οργανικού δεσμού μεταξύ της εγκατεστημένης σε ένα κράτος μέλος επιχειρήσεως και των εργαζομένων που αυτή έχει αποσπάσει στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, κατά το χρονικό διάστημα της αποσπάσεώς τους, αποτελεί μία από τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71 (βλ. συναφώς την προπαρατεθείσα απόφαση FTS, σκέψη 24). Η δήλωση που περιέχεται στο πιστοποιητικό E 101 έχει ως βάση την ύπαρξη ενός τέτοιου δεσμού.
- 20 Το πιστοποιητικό αυτό αποσκοπεί —όπως συμβαίνει και με τη ρύθμιση ουσιαστικού δικαίου που προβλέπεται στο άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71— στη διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών (βλ. συναφώς προπαρατεθείσα απόφαση FTS, σκέψη 48).
- 21 Στο εν λόγω πιστοποιητικό, ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένη η επιχείρηση εξευρέσεως προσωρινής εργασίας δηλώνει ότι θα εφαρμόζεται επί των αποσπασμένων εργαζομένων, για όσο διάστημα διαρκεί η

απόσπαση, το δικό της σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως. Κατ' αυτόν τον τρόπο, με βάση την αρχή ότι οι εργαζόμενοι οφείλουν να είναι ασφαλισμένοι σ' ένα μόνο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως, το πιστοποιητικό αυτό συνεπάγεται κατ' ανάγκην ότι δεν μπορεί να εφαρμόζεται το σύστημα άλλου κράτους μέλους (προπαρατεθείσα απόφαση FTS, σκέψη 49).

- 22 Η αρχή της αμειωμένης συνεργασίας του άρθρου 10 ΕΚ επιβάλλει στον αρμόδιο για την έκδοση φορέα, όταν πρόκειται για την εφαρμογή των κανόνων των σχετικών με τον προσδιορισμό της εφαρμοστέας νομοθεσίας σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσεως, να προβαίνει στην ορθή εκτίμηση των ασκούντων επιρροή πραγματικών περιστατικών και, ως εκ τούτου, να εγγυάται την ακρίβεια των περιλαμβανομένων στο πιστοποιητικό Ε 101 στοιχείων (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση FTS, σκέψη 51).
- 23 Όσον αφορά τους αρμόδιους φορείς του κράτους μέλους εντός του οποίου είναι αποσπασμένοι οι εργαζόμενοι, από τις υποχρεώσεις συνεργασίας που απορρέουν από το άρθρο 10 ΕΚ προκύπτει ότι οι υποχρεώσεις αυτές δεν θα τηρούνταν —και οι στόχοι των άρθρων 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71 και 11, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 574/72 θα καταστρατηγούνταν— αν οι φορείς του εν λόγω κράτους μέλους θεωρούσαν ότι δεν δεσμεύονται από τα στοιχεία που διαλαμβάνει το πιστοποιητικό και υπήγαν και αυτούς τους εργαζομένους στο δικό τους σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως (προπαρατεθείσα απόφαση FTS, σκέψη 51).
- 24 Κατά συνέπεια, το πιστοποιητικό Ε 101, στο μέτρο που δημιουργεί ένα τεκμήριο νομιμότητας όσον αφορά την υπαγωγή των αποσπασμένων εργαζομένων στο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένη η επιχείρηση από την οποία αποσπάστηκαν οι εργαζόμενοι, δεσμεύει τον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους εντός του οποίου είναι αποσπασμένοι οι εργαζόμενοι αυτοί (βλ. συναφώς προπαρατεθείσα απόφαση FTS, σκέψη 53).

- 25 Αντίθετη λύση θα συνιστούσε παραβίαση της αρχής της υπαγωγής των μισθωτών σ' ένα και μόνο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και της αρχής της προβλεψιμότητας του εφαρμοστέου συστήματος και, ως εκ τούτου, της ασφάλειας δικαίου. Πράγματι, σε περιπτώσεις όπου θα ήταν δυσχερής ο προσδιορισμός του εφαρμοστέου συστήματος, καθένας από τους αρμόδιους φορείς των δύο οικείων κρατών μελών θα θεωρούσε, κατά τρόπον βλαπτικό για τους εν λόγω εργαζομένους, ότι στην περίπτωση τους πρέπει να τύχει εφαρμογής το δικό του σύστημα κοινωνικής ασφάλισης (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση FTS, σκέψη 54).
- 26 Κατά συνέπεια, για όσο διάστημα το πιστοποιητικό E 101 δεν ανακαλείται ή δεν κηρύσσεται ανίσχυρο, ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους εντός του οποίου είναι αποσπασμένοι οι εργαζόμενοι οφείλει να λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι οι τελευταίοι υπόκεινται ήδη στη νομοθεσία περί κοινωνικής ασφάλισης του κράτους όπου είναι εγκατεστημένη η επιχείρηση που τους απασχολεί και δεν μπορεί, επομένως, να τους υπαγάγει στο δικό του σύστημα κοινωνικής ασφάλισης (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση FTS, σκέψη 54).
- 27 Πάντως, στον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους που έχει χορηγήσει το εν λόγω πιστοποιητικό απόκειται η επανεξέταση της ορθότητας της χορηγήσεως αυτής και, ενδεχομένως, η ανάκληση του πιστοποιητικού όταν ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους εντός του οποίου είναι αποσπασμένοι οι εργαζόμενοι εκφράσει αμφιβολίες ως προς την ακρίβεια των πραγματικών περιστατικών που αποτέλεσαν τη βάση του εν λόγω πιστοποιητικού και, ως εκ τούτου, των στοιχείων που διαλαμβάνει αυτό, ιδίως όταν αυτά δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71 (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση FTS, σκέψη 56).
- 28 Σε περίπτωση που οι οικείοι φορείς δεν συμφωνούν, ιδίως όσον αφορά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών μιας συγκεκριμένης καταστάσεως και, κατά συνέπεια, σχετικά με το αν η κατάσταση αυτή εμπίπτει στο άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71, έχουν την ευχέρεια να προσφύγουν σχετικώς στη διοικητική επιτροπή (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση FTS, σκέψη 57).

- 29 Αν η επιτροπή αυτή δεν κατορθώσει να συμβιβάσει τις απόψεις των αρμοδίων φορέων σχετικά με την εφαρμοστέα στη συγκεκριμένη περίπτωση νομοθεσία, το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου είναι αποσπασμένοι οι οικείοι εργαζόμενοι έχει, πάντως, τη δυνατότητα, και τούτο υπό την επιφύλαξη των τυχόν μέσων ένδικης προστασίας που υφίστανται στο κράτος μέλος του φορέα που εξέδωσε το πιστοποιητικό, να κινήσει διαδικασία λόγω παραβάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 227 ΕΚ, προκειμένου να καταστεί δυνατό στο Δικαστήριο να εξετάσει, στο πλαίσιο μιας τέτοιας διαδικασίας, το ζήτημα της νομοθεσίας που πρέπει να εφαρμοστεί επί των εν λόγω εργαζομένων και, ως εκ τούτου, την ακρίβεια των στοιχείων που περιλαμβάνονται στο πιστοποιητικό E 101 (βλ. απόφαση FTS, σκέψη 58).
- 30 Αν γινόταν δεκτό ότι ο εθνικός αρμόδιος φορέας μπορεί, προσφεύγοντας σε δικαστήριο του κράτους μέλους υποδοχής του αποσπασθέντος εργαζομένου, να επιτύχει την κήρυξη του πιστοποιητικού E 101 ως ανισχύρου, θα ετίθετο σε κίνδυνο το σύστημα που βασίζεται στην αгаστή συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων φορέων των κρατών μελών.
- 31 Το πιστοποιητικό E 101, για όσο διάστημα δεν ανακαλείται ή δεν κηρύσσεται ανίσχυρο, δεσμεύει την εσωτερική έννομη τάξη του κράτους μέλους στο οποίο έχουν αποσπαστεί οι εν λόγω εργαζόμενοι και, ως εκ τούτου, δεσμεύει τους φορείς του κράτους αυτού.
- 32 Επομένως, τα δικαστήρια του κράτους μέλους υποδοχής δεν είναι αρμόδια να διαπιστώνουν την εγκυρότητα ενός πιστοποιητικού E 101 όσον αφορά την επαλήθευση της συνδρομής των στοιχείων βάσει των οποίων χορηγήθηκε το πιστοποιητικό αυτό, μεταξύ των οποίων η ύπαρξη οργανικού δεσμού μεταξύ της επιχειρήσεως από την οποία αποσπάστηκε ένας εργαζόμενος και του αποσπασθέντος εργαζομένου.

- 33 Κατόπιν όλων των ανωτέρω, στο πρώτο και δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι, το πιστοποιητικό E 101, το οποίο έχει εκδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 574/72, για όσο διάστημα δεν ανακαλείται ή δεν κηρύσσεται ανίσχυρο από τις αρχές του κράτους μέλους που το χορήγησαν, δεσμεύει τον αρμόδιο φορέα και τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο έχουν αποσπαστεί οι εργαζόμενοι. Επομένως, τα δικαστήρια του κράτους μέλους υποδοχής των εν λόγω εργαζομένων δεν είναι αρμόδια να διαπιστώνουν την εγκυρότητα ενός πιστοποιητικού E 101 όσον αφορά την επαλήθευση της συνδρομής των στοιχείων βάσει των οποίων χορηγήθηκε το πιστοποιητικό αυτό, μεταξύ των οποίων η ύπαρξη οργανικού δεσμού, κατά την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71 σε συνδυασμό με το σημείο 1 της αποφάσεως 128, μεταξύ της εγκατεστημένης σε ένα κράτος μέλος επιχειρήσεως και των εργαζομένων που αποσπάστηκαν από αυτήν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, κατά το χρονικό διάστημα της αποσπάσεώς τους.

Επί του τρίτου ερωτήματος

- 34 Λαμβανομένης υπόψη της απαντήσεως στο πρώτο και δεύτερο ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στο τρίτο ερώτημα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 35 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαινεται:

Το πιστοποιητικό E 101, το οποίο έχει εκδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71, όπως έχει μετά την τροποποίηση και ενημέρωσή του από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2001/83 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1983, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2195/91 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 1991, για όσο διάστημα δεν ανακαλείται ή δεν κηρύσσεται ανίσχυρο από τις αρχές του κράτους μέλους που το χορήγησαν, δεσμεύει τον αρμόδιο φορέα και τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου έχουν αποσπαστεί οι εργαζόμενοι. Επομένως, τα δικαστήρια του κράτους μέλους υποδοχής των εν λόγω εργαζομένων δεν είναι αρμόδια να διαπιστώνουν την εγκυρότητα ενός πιστοποιητικού E 101 όσον αφορά την επαλήθευση της συνδρομής των στοιχείων βάσει των οποίων χορηγήθηκε το πιστοποιητικό αυτό, μεταξύ των οποίων η ύπαρξη οργανικού συνδέσμου, κατά την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως έχει μετά την τροποποίηση και ενημέρωσή του από τον κανονισμό 2001/83, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 2195/91, σε συνδυασμό με το σημείο 1 της αποφάσεως 128 της διοικητικής επιτροπής για την κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων, της 17ης Οκτωβρίου 1985, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', και 14β, παράγραφος 1, του κανονισμού 1408/71, μεταξύ της εγκατεστημένης σε ένα κράτος μέλος επιχειρήσεως και των εργαζομένων που αποσπάστηκαν από αυτήν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, κατά το χρονικό διάστημα της αποσπάσεώς τους.

(υπογραφές)